

Agghegyalja Mozaik

VIII. évfolyam, XLIV. szám

2018. október-november

Sopronkövesdről Sopronkövesdnek

2018. szeptember 16. (vasárnap) 21 óra. Feleséggel a kotecsi kápolna hamvadó tüze mellett kettesben üldögélünk. Gyönyörű a kivilágított falu. Repülők, műholdak mozgó fénye tűnik fel a csillagos égbolton. A távolban rohanó autók zaja nem hallatszik fel ide. A 11. éve megrendezett KÖN kotecsi koncertprogramja, a két nap élményei és visszajelzései után csordultig tele a szívünk. A fáradtságtól csak bambulunk a semmibe, élvezzük a még nyárinak tűnő est hangulatát. Az erdő csendjét csak néha rázza meg egy-egy szarvasbögés. De nem félünk, vigyáznak ránk, ahogy vigyáztak a két KÖN nap során is. Bevillannak pillanatok, már ahova nekem sikerült eljutnom. A felvonulás pillanatai a sok felvonulóval és érdeklődővel, a megnyitó után a fogyatékosoknak és a trambulinosoknak szóló vastaps, a Franciska majori kutyatelep profizmusa, a jurta, lovasok, kutyások, régi és légi járművek, a mini-farm és a faragott alkotások sok-sok látogatója, Majsai Gábor szűk körű de, annál nagyobb sikere a táncra perdülő párokkal, a vasárnap reggeli Csepeles utazgatás testvérfalunk lakóival, a hadijáték tömege, - melyre csak a helytörténeti előadás otthagyasával jutottunk el - a Kövirózsa dallamai és tánclépei, a Veszvényi Dalkör nótái, a humorista poénjai, a teaház, a kávéház, az egészségház és a kiállítások hangulata, az utcaszínház sikere és a vajdasági színész könnycsalogató pillanatai, a Tájházunkba belépő emberek döbbenete, meghatottsága. Ezek voltunk 2018-ban. Sok-sok önzetlen segítő és háttérember veritéke, lelkesedése és a sikerben osztozó öröme, akiknek ezúttal is hála és köszönet. Ezt az örömet érezték meg a Kossuth Rádió forgatócsoportjának emberei is. Nem csak ők készítettek 2x fél órás műsort rólunk, hanem az M1 élőben is bejelentkezett a híradóban falunkból, a Kisalföld értékelést kért a program zárása előtt, valamint a terézvárosi - országosan is fogható - Hatoscsatorna már a rendezvény előtti héten is riportra invitált, amit négyszer vetítettek. Úgy tűnik érdekesek lettünk, mert egyik felkérés miatt sem kellett kalapolnunk. Nézzék meg a felvételeket utólag is a falu honlapján, a média rovatban, és húzzák ki magukat, ahogy én is tettem: „Igen, SOPRONKÖVESDI vagyok!”. A falu elismertségét a telkek fogyása is jelzi: egytől-egyig elfogyott a Liliom II. lakópark 25 telke. A képviselőkkel úgy döntöttünk jövőre újabb házhelyekkel folytatjuk a Troges és a Franciska major közti területen. Már csak a főút állapota aggasztó. Sikerült azért elérni, hogy a falun belül végigmarják a feltüremkedéseket. A falu Facebook oldalán már az 1000. regisztrálót köszönthettük, ahogy a technika vívmányaira, - elrettetésül- helyet adtunk egy mobilos esküvőnek is. Elkészült az óvoda új kerítése és térköves burkolata. Kezdjük a szélfogó és az új szárny építését is, a csárda előtt is dolgoznak már a munkagépek. Láttam a falu végi Coop látványterveit és örültem a trafik falu központjában található Coop boltba költözésének. A Szent István napi programok méltóak és változatosak voltak, annak, aki ünnepelni akart. És volt egy kísérleti, de annál jobban sikerült próbálkozásunk az I. Kövesdi Gasztró Piknik, amelyen felvidéki barátaink is itt jártak. Köszönet minden segítőnek, sütőnek, szállásadónak! Jövőre megyünk vissza hozzájuk, a hivatalos testvértelepülési szerződést is aláírni. Nagyon sokan mozdultak a gasztró-napon, jó idő, jó hangulat volt egy csodálatos záró tűzijátékkal. (Szerencsére golyáink pár nappal előtte elindultak délre). A sok pozitív visszajelzés alapján, jövőre újra megpróbáljuk. Ahogy már most megrendeltük olcsóbban a 2019-es tűzijátékot, úgy szinte készen állunk a Pünkösves és Elszármazottak Napja jövő évi programjaival, sőt !!! a 2019-es KÖN-re,- remélem a gyerekek és szülei nagy öröme-, lekötöttük az Alma együttest! Képzelték, pályázatokat is nyertünk! Pár 100 ezer forintot rendezvényekre az E-Mobilitás pályázaton, ennél többet, párt milliót szelektív hulladékgyűjtési pályázaton, és 23 milliót a termelői piac bővítése címén, melyből a faluközpontban sok értelmes dolog válik finanszírozottá. Szeptember végén,- főként nagycenkiekkel- kerékpárostúra keretében Kövesdre is ellátogattunk. Ők is elismerően nyilatkoztak a falu rendezettségéről, fejlődéséről. Képzelték! Már a sportcsarnok látványtervei is készen állnak. A következő számban ezt is megmutatjuk. Addig is jelezzék, ha olyan cég van a rokonságukban, ismeretségi körükben, aki erre a célra szívesen ajánlana fel TAO pénzt! Ha ez az álmunk is valóra válik...

Tisztelettel:

Fülöp Zoltán polgármester

I. Sopronkövesdi Gasztró Piknik
2018. augusztus 18.

KÖN záró program a Kötecsben

Almagránát - a Soltisz Lajos Színház előadásában

Sopronkövesd község Önkormányzata és a Sopronkövesd Fejlődéséért Egyesület értesíti a **közép- és felsőoktatási intézmény nappali tagozatán tanulókat**, hogy az iskolakezdsre tekintettel támogatásban részesülhetnek, ha tanulói, hallgatói jogviszonyukat iskolalátogatási bizonyítvánnyal igazolják. Az iskolalátogatási igazolás eredeti példányát az Önkormányzati Hivatalban, **2018. november 5-ig** lehet benyújtani.

A támogatás összege: 15.000,- Ft, amelynek kifizetésére a határidő lejártát követően, utólag kerül sor.

A jegyző tollából

Ezúton tájékoztatjuk a felsőoktatásban tanuló diákokat, hogy Önkormányzatunk a 2019. évben **nem csatlakozik a BURSA Önkormányzati Ösztöndíjpályázathoz**, így a felsőoktatás nappali tagozatán tanuló hallgatók nem tudnak pályázatot benyújtani a Képviselő-testülethez.

Sopronkövesd Község Önkormányzatának Képviselő-testülete a 93/2018. (VIII.29.) önkormányzati határozatában úgy döntött, hogy a hatályos településrendezési tervét tárgyalásos eljárásban módosítja az alábbiak szerint:

- A Sopronkövesd 03/1. és 03/2. hrsz-ú ingatlanok mezőgazdasági területből lakóterület felhasználásba és építési övezetbe sorolása. A módosítás célja lakópark kialakítása, ütemezett megvalósítással.
- A Sopronkövesd 41/6. hrsz-ú Zkk. terület vegyes övezetbe sorolása. A módosítás indoka az óvodai emelkedő létszám miatt az óvoda épületének és területének növelése, bővítése.
- A település déli részére korábban kijelölt lakóterületi fejlesztés megszüntetése területcseréként. Ennek köszönhetően a település területi mérlege az építési törvénynek megfelelően egyensúlyban marad. A településrendezési eszközökhöz kapcsolódó biológiai aktivitásérték egyensúlya is biztosítható a mezőgazdasági területbe történő visszasorolással.

A fenti módosítások tekintetében a módosítások által lehatárolt területet - a vonatkozó jogszabályok szerint - a tervezett beruházások megvalósítása miatt, kiemelt fejlesztési területté nyilvánította a Képviselő-testület.

Kérjük a lakosságot, érdeklődőket, hogy a hirdetőket, a település honlapját kísérjék figyelemmel a rendezési tervünk módosításával kapcsolatban.

Felhívtuk szórólapokon is a lakosság figyelmét az őszi időszakban, a kerti hulladék és avar égetésével kapcsolatban. Az őszi időszakban **október 16. – november 30.** között, hétfőtől szombatig megengedett a helyi szabályok alapján a kerti hulladék és avar égetése.

Égetni a szomszédos telekhatártól és az épületektől 5 méter távolságon belül nem szabad. Magánszemélyek csak saját telkükön égethetnek, közterületen égetni tilos. Égetni csak szélcsendes időben szabad.

Felhívjuk a lakosság figyelmét, hogy ünnepnapokon és vasárnap égetni tilos!

2018. november 8-án (csütörtökön) 9.00 órától a Győr-Moson-Sopron Megyei Katasztrófavédelmi Igazgatóság Soproni Katasztrófavédelmi Kirendeltsége a települési köteles polgári védelmi szervezet képzését tartja. Az érintetteket külön határozatban értesítjük a képzésről és a feladatokról.

Fücsökné Torma Lívია, jegyzőasszony

A nyári leállás alatt teljesen megszépült a bölcsődénk a festésnek köszönhetően. Így egy kicsit megújulva vártuk a gyerekeket. Szeptembertől 5 új gyermek érkezett hozzánk, akik könnyen vették a beszoktatás akadályait.

Az őszi beköszöntével is próbálunk sok időt a szabadban tölteni, sajnos a hűvösebb idő miatt az időtartamok rövidülnek. De igyekszünk sok sétát beilleszteni a mindennapokba és ezek alkalmával leveleket, diót és gesztenyét is gyűjtöttünk. Az őszi terméseket igazán változatosan tudjuk a foglalkozásokon felhasználni. Ezeket a foglalkozásokat nagyon élvezik a gyerek, mindig aktívan részt vesznek a gyurmázásban, festésben, színezésben, tornázásban és mondókázásban egyaránt. A gyűjtött termésekből is használunk fel az adventi koszorúnkhoz, amit minden évben közösen készítünk a gyerekekkel. Alig várják a koszorú elkészítését, hiszen a mindig soron következő gyertya a Karácsony közeledtét jelenti számukra is. Szeptemberben személyi változás is történt, Farkas Róbertnél elbúcsúztunk, így a bölcsőde új dajkája Csomó Csilla lett, akit nagyon örömmel és szeretettel fogadtak a picik. Bölcsődénk maximális létszámmal működik jelenleg is.

Szűcsné Keresztény Éva és Deákné Anett

Móra Ferenc: A cinege cipője

Vége van a nyárnak,
hűvös szelek járnak,
nagy bánata van a
cinegemadárnak.
Szeretne elmenni,
ő is útra kelni.
De cipőt az árva
sehol se tud venni.
Kapkod fűhöz-fához,
szalad a vargához,
fűzfahegyen lakó
Varjú Varga Pálhoz.
Azt mondja a varga,
nem ér ő most arra,
mert ő most a csizmát
nagy uraknak varrja.
Darunak, gólyának,
a bölömbikának,
kár, kár, kár, nem ilyen
akárki fiának!

Daru is, gólya is,
a bölömbika is,
útra kelt azóta
a búbos banka is.
Csak a cinegének
szomorú az ének:
nincsen cipőcskéje
máig se szegénynek.
Keresi, kutatja,
repül gallyrul gallyra:
"Kis cipőt, kis cipőt!" –
egyre csak azt hajtja.

Kedves Olvasók!

A diákoknak még javában tombolt a nyári szünet, amikor az iskola falai között már megindult a következő tanév előkészítése. Az idei tanévben ez különösen nagy feladatnak bizonyult, mivel az iskolában vezetőváltás történt. A tantestület összetétele keveset változott, néhány óraadó kollégával bővült, a szakos ellátottság így teljesen biztosított lett. Ezúton is szeretném megköszönni Győri Edit korábbi Igazgatónő munkáját, illetve hogy a folyó ügyek átadásában nagyon segítőkészek bizonyultak.

A diákok számára a tanévnyitóval vette kezdetét a tanév. A Kalmárné Kocsi Renáta és Horváth Csilla tanárnők által szervezett műsor felidézte a nyári szünet legszebb pillanatait, átmenetet képezve a játékos szünidő és a dolgozós hétköznapok között. A műsor zárásaként egy közös énekkel nyitottuk az új tanévet, amibe már az iskola legkisebb tanulói is bekapcsolódtak, érezve azt, hogy egy új közösség tagjaivá váltak.

A szeptember 3-án megkezdődő tanév a megszokottak mellett rengeteg új, néha még nehézkesen működő dolgot is tartogat. A korábban is meglévő citera, néptánc, zongora, ugrókötel, tenisz, német, modern tánc, logika szakkörök mellett új lehetőségeket is kínálunk a gyermekek számára. A korábban csak alsó tagozatosoknak szervezett kosárlabda szakkör kiegészül felsős edzésekkel is, melyet a Soproni Sportiskola Egyesület tart a győri Széchenyi Kosárlabda Akadémia Sportegyesülettel együttműködve. Így a tehetséges gyermekeknek lehetőségük lesz igazolt játékosként is próbára tenni tudásukat. A szakkörök száma az énekkar szervezésével és sakkoktatással is bővült.

A szeptemberi hónap legnagyobb községi rendezvénye a KÖN, amelyben az iskola is tevékeny részt vállal. Nem csak részt veszünk a szervezett programokon, hanem szerepelnek is a diákok, a citerások és az ugrókötelesek színvonalas műsorral léptek fel a rendezvényen. Az iskola épülete több programnak is helyt adott, illetve nálunk voltak elszállásolva a testvértelepülés, Tóthfalu diákjai, akiknek a korábbi táboroztatások kapcsán több ismerőse, barátja is van a sopronkövesdi gyermekek körében. Jó alkalom volt a rendezvény az újbóli találkozásra, a barátságok elmélyítésére és akár új kapcsolatok kiépítésére. A szombat reggeli felvonuláson nagyon jó volt látni a „zöldbe öltözött iskolát”, ezzel is kifejezve, hogy az intézmény Sopronkövesd község szerves része. Köszönjük az önkormányzat segítségét, az általuk támogatott pólók megvásárlása szimbolizálja a gyermekek egy közösséghez tartozását.

Szeptember hónapban megvalósult a 3. és 6. osztályosok községi úszásoktatása, melyet anyagilag teljes egészében a Soproni Tankerület finanszírozott. A bemutató órán jó volt látni, hogy a gyermekek elsajátították az úszás alapjait, illetve ami sokkal fontosabb, nagyon jól érezték magukat az uszodában. A velünk tartó szülők örömmel fotózták, videózták gyermekeiket, pozitív visszajelzéseik azt bizonyítják, hogy szükség van ilyen jellegű programokra.

A kezdeti nehézségek után bizakodva várom a folytatást. Rengeteg kitűzött célunk, megoldásra váró feladatunk van. Készülünk az októberi megemlékezésekre, az idősek napjára több településen. Október 13-án szombaton munkanap lesz, amikor több osztályunk a környező településekre látogat.

Így szeptember végén, október elején nagyon hosszúnak tűnik a tanév, nagyon sok van még hátra, nagyon távolinak tűnik a következő nyári szünet. De a nehéz munka, a gondok és problémák közepette se feledjük Janne Teller, dán író nő idiótáit: „Iskola nélkül vakáció sem lenne.”

Schweitzer Kornél intézmény vezető

Bozsánovics-Bernáth Ivett vagyok, a Sopronkövesdi Általános Iskola pedagógusa.

De hogy is kerültem ide?

Gyerekkoromat a gyönyörű Zala megyei Cserszegtomajon töltöttem, s Keszthelyen kezdtem meg tanulmányaimat. Mindig is szerettem az iskolát, mint közösségi teret, és mint intézményt egyaránt. A padokat, az új könyv illatát, a ceruza sercegését a papíron... Nekem ezt jelentette az iskola, nem mellesleg egy kis tudást is magamra szedtem. Gimnáziumban elkanyarodtam a reáltudományok felé és e szerint választottam egyetemem is. Sopronban a NyME Faipari Mérnöki Karán szereztem diplomát, ipari termék- és formatervező mérnök lettem. Itt ismertem meg férjemet, akivel aztán a maradás mellett döntötünk, hisz mindketten megkedveltük a várost és környékét. 6 évvel ezelőtt döntöttem úgy, hogy a mérnöki után más területen is kipróbálom magam: tanító akartam lenni. A Győrben töltött egyetemi évek alatt rájöttem, hogy ez az igazán nekem való hivatás. A 2. diploma megszerzése után, 2016-ban jöttem először a Sopronkövesdi Általános Iskolába, ahol eleinte csak grafika és festészet valamint szolfézs szakköröket tartottam a Mariónett A.M.I. képviselőjeként. A rákövetkező tanévben már tanítóként debütáltam a tanári karban. Előnyben részesítettem a városi iskolákkal szemben a kisebb létszámot, a nyugodtabb környezetet, a barátságosabb légkört. Naponta Sopronból ingázok, de a kövesdi sulis megéri ezt a fáradságot. Nagyon megkedveltem a gyerekeket és a kollégákat, itt jól érzem magam. Szabadidőmet szívesen töltöm a szabadban, sportolok vagy festek. Munkáim többször megtekinthetőek voltak (és lesznek) kiállításokon. Ha tehetem, akkor utazok és gyűjtöm az élményeket. Szeretem megtapasztalni a világot, és diákjaimat is eszerint igyekszem oktatni. Remélem a jövőben is töretlen lelkesedéssel tudom erősíteni az iskola tanári karát.

A vadrózsa (*Rosa canina*) gyepürózsa vagy csipkerózsa a rózsafélék családjába tartozó, őshonos gyógy-és fűszernövény, magyar népies elnevezése bicskefa, ebscipke, túskefa. Termése a csipkebogyó amelyet csitkének, hecsedlinek is neveznek. Erdőszeleken, hegyvidékek lejtőin, kopár domboldalakon, legelőkön növe cserje. Latin neve szó szerint kutyarózsát jelent, melyet több európai nyelv használ köznyelvi megnevezésként (pl.: Hundrose). Elnevezése arra vezethető vissza, hogy az ókori rómaiak a veszett kutya harapásának kezelésére javasolták a növényt (ennek hatékonyságát a tudomány azóta sem igazolta). 150-300 cm magasra növe, lombhullató cserje. Gyümölcse a csipkebogyó piros, tojásded alakú, sima felszínű. Sokféleképpen felhasználható: a belső tüskés magoktól megtisztítva és szárítva gyógytea alapanyaga, nyersen szörp illetve lekvár készítésére alkalmas. Termése kiváló vitaminforrás, legnagyobb mennyiségben C-vitamint tartalmaz, emellett megtalálható benne A-, B-, K- és P-vitamin, valamint as és magnézium is. A hideg eljárással készített italok C-vitamin tartalma nagyon magas, rendszeres napi fogyasztásuk növeli a szervezet ellenállóképességét. Mivel a C-vitamin hő hatására elbomlik, már szárítása sem történhet 40 foknál magasabb hőmérsékleten.

Magja sok E-vitamint tartalmaz, ezért a belőle készített csipkebogyóbort, kimagozatlan friss gyümölcsből ajánlott készíteni. Az E-vitamin fokozza az állóképességet, valamint segít a sejtek regenerációjában, gátolja az öregedési folyamatokat.

A csipkebogyó vadon termő, könnyen hozzáférhető gyógynövény, de gyűjtésénél csak azokról a növényekről szedjük, melyek nem az utak, vasúti vonalak mellett nőnek. A bogyókat akkor szedjük le, ha teljesen bepirosodtak, nem kell megvárni, míg megcsipí őket a dér.

Az 1920-as években fedezték fel a Szentendréről elnevezett (*Rosa sancti-andreae*) és csak ott és közvetlen környékén élő rózsafajt, amely a földtörténet jégkorszakából maradt fenn és országos természeti védelem alatt áll. Botanikai leírása Dégen Andrásztól származik: „Szirma felső szélén finoman mirigyesen rojtos: ágain szórványosan csak egyenes, vízszintesen elálló, hosszú ár alakú szalmasárga tüskék fejlődnek: levélkéi deresek, szürkellők, tojásdadok, röviden kihegyezettek, lekerekített vagy szíves vállúak, összetetten fűrészesek, felső lapjukon odafekvően szőrösek, alsó lapjukon szőrösek és mirigyesek, ragadósak. Csészelevele a hátán nyeles-mirigyese. Áltermése gömbölyű, sűrűn mirigyese-sertés. Apró termetű (40-80-150 cm) deres, ragadós levelű cserje.”

Kazinczy Péter

A Jerikó zarándoklat. Az 5. év

Idén is augusztus 15-én indult a Jerikó zarándoklat, hogy a határ mentén gyalogolva felhívja a figyelmet hazánk erkölcsi, lelki megújulásáért. Augusztus 29-én reggel szentmise volt a soproni Jézus szíve templomban, innen indultunk el kis csapattal Sopronkövesd felé. Útközben Kópházán, majd Nagycenken is bemehettünk a templomokba, sőt Nagycenken még a Mauzóleumot is megnézhettük zarándok ismerőseinknek köszönhetően. Napsütéses szép időben érkeztünk Kövesdre a Cifra hídi pihenőpadhoz, ahol a gulyásleves elfogyasztása után helyiekkel kibővülve, imádkozva, énekelve vonultunk be az Alkotóházig. Este 7 órakor szentmisével zárult a nap, és másnap reggel szintén a templomból ima után indultunk tovább Répcevisre. Az Agg-hegyi reggeli után a kápolnától indultunk tovább, közben egy-egy imára megálltunk az „Égett-fánál”, a Mária-képnél, és a Szent Vendel pástorképnél is. Szintén zarándok ismerőseinknek köszönhetően az utunk további részében agapé után kibővített létszámmal érkeztünk a répcevisi plébániára, ahol bőkezű vendéglátásban részesültünk. Úticélunkat az esti szentmise zárta, a „Jerikós Marika” pedig másnap folytatta útját Gencsapáti felé. Ezúton is köszönjük a zarándoklaton résztvevőknek és az ebben közreműködőknek a segítségét, még két év van hátra a befejezésig. Szeptember 28-án egy 4 fős csapattal jelen voltunk Szegeden a zárómisén, ahol az országos zarándoklat összeért. Mielőtt Szegedre értünk volna, megálltunk a már tavaly megismert Pálósszentkút kegyhelyen. Szegeden Flórián és János atyák és egy gitáros-énekes együttes, valamint sok ismerős arc tette ünnepélyessé a szentmisét, ami az Újvárosi Szent Erzsébet templomban volt. Örömmel közölhetem, hogy zarándok csapatunk ismét képviselte magát a Mária 1 úton a 25 km-es gyalogos zarándoklaton, valamint a Hidegség-Pamhagen gyalogos zarándoklatról sem hiányoztunk. Szintén jó hír, hogy jövőre az Ausztriából kiinduló északi és déli irányú többnapos nemzetközi gyalogos zarándoklat egyik állomása a sopronkövesdi kápolna lesz, a szervezés már félúton tart. A többi már csak rajtunk múlik!

6. Sopronkövesdi Alkotótábor 2018. 09. 10 -16.

Eltelt egy év, és újra eljött az alkotótábor ideje. Az idei év, kicsit más szervezést kívánt, mert új helyszínen, új szálláshelyen és más körülmények között kellett megvalósítani. Nehéz volt hasonló körülményeket találni, mint az eddigi 5 táborban. Nem is tudtuk igazán, és ilyenkor jön rá az ember mennyire jó olyan helyszínen alkotni ahonnan nem kell elmozdulni, azaz ott alszunk, ott étkezünk és ott alkotunk.

Az önkormányzat támogatásával sikerült szálláshelyet találni, a korábbi „Anikó kávézóban”, ahol közösen ott lehettünk, ami elengedhetetlen az esti közös vacsorákhoz és a jó hangulatú beszélgetésekhez és eszmecserékhez. A közös reggelik is elindítják a napot, ezt követően siettünk az alkotótábor helyszínére, ami a „Molnár ház” mögötti rész és szomszédos terület, ami már önkormányzati terület. Tartottam attól hogy az egyszerre 7 láncfűrész beindítása után, itt a falu közepén nagyon hangos lesz. Azt nem tudom mennyire voltunk hangosak, vagy a szomszédok tolerálták, de nem érkezett reklamáció.

Így zavartalanul alkothattunk. Idén is elfogadták meghívásomat jó barátaim, akik már-már mindenki számára ismerősként térnek vissza Sopronkövesdre. Sok ötletet és kérést kaptunk a falubeliektől, hogy mit szeretnének látni a faluban. Sajnos nem tudtunk minden kérést megvalósítani, de így maradnak ötletek a következő évekre. Egyre nehezebb a megfelelő farönköket beszerezni, az idei évben köszönettel tartozom az Iváni fatelep, üzem tulajdonosának, aki nagylelkűen felajánlotta számunkra a rönköket. (ezért még tartozunk egy faragással).

Téma meghatározás idén sem volt, ehhez még mindig ragaszkodom, mivel így nincs teher az alkotókon, hogy esetleg olyat faragjon, ami nem nagyon megy neki, és így felszabadultan jó kedvvel azt farag, amit szeret, és nagyon megy neki. Igaz már felmerült az is, hogy meghatározunk egy témakört, és mindenki abból kiindulva faragja meg alkotását.... de ez még a jövő zenéje.

Felvidéki barátaim, **Pócsik Antal** megálmodta és megfaragta Koppány vezért, ami a Cifra-híd közelében kialakított pihenőhöz lesz elhelyezve, **Hornnyák Róbert**, aki az állatok nagymestere ismét egy padot gondolt ki, azzal a nem titkolt szándékkal, hogy mindenki használhassa, és megpihenjen rajta. Szép alkotás lett, az éjszaka állatait faragta meg a pad két szélső rönkjébe, egy bagoly és egy üvöltő farkast. Szép méretes, mert 4-5 felnőtt is elfér rajta.

A pázmándi **Varga Norbert** barátom, ismét nagyot alkotott, a szó szoros értelmében, egy több mint 3 méter magas sárkányt varázsolt elő a legnagyobb gesztenye rönkből. Nagy sikere volt a kiállítás során, mindenki csodálta a hatásos alkotást.

Albert Szabolcs Erdélyi származású, de most Alsószőlőn élő barátom, egy remek ötlettel állt elő, és egy a mai modern kifejezéssel élve „selfi” padot készített. A játszótérre gondolta, ahol remekül mutatna és a kisgyerekek és szülei beülve le tudják magukat fotóztatni, így ha egy pillanatra is de pillangóvá válhatnak.

Szalai Norbert Nagyatádi faragó, csinos női alakot látott a számára biztosított farönkbe, és ki is „csomagolta”...az óvodások látogatásakor az aranyos kislányok el is nevezték „sellőlánynak” így ez maradt a neve.

Amikor én ránéztem a megmaradt rönkre, ami után mindenki kiválaszthatta sajátját, valamiért egy katonát képzeltem bele. Meg is faragtam, így a vasfüggöny emlékmű bódéja mellett, vagy a hősök terén „strázsálhat” egy katona. Viccelődések közepette született még egy spontán alkotás, amit elkészítettem, ez egy lerágott kukacos almacsutka...ezt a Petőfi utcába a házam elé tettem.

Ismét nagy köszönettel tartozom barátaimnak, hogy segítségükkel gazdagíthattuk a falut és növeltük a köztéri alkotások számát. Ugyancsak köszönettel tartozom az Önkormányzatnak, aki biztosította számunkra a szállást, és a Fehér csárdában a menüt, meg a fa kezeléséhez szükséges anyagokat. Persze mindenkinek köszönöm a közreműködést és hozzájárulást, akiket most nem sorolok fel név szerint, de sokan voltak akik meglátogattak és kedveskedtek nekünk, sós stanglival, ásványvízzel, pálinkával, üdítővel és nem utolsósorban vendégül láttak egy ízletes és kiadós vacsorára.

Hogy mi és hogyan lesz jövőre? Erre most nem tudnék választ adni, addig sok minden történik még.

Kottrik Zoltán

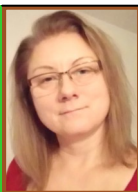

A Múltidéző őszi rovatában ezúttal egy olyan témával jelentkezünk, amely a mai, megváltozott időjárási viszonyok között aktuálisnak mondható. Az újság 2013. áprilisi számában már szó volt arról, milyen szélsőséges időjárási eseményeket és természeti katasztrófákat jegyeztek fel Sopronkövesd történetében, és az ezekhez kapcsolódó fogadalmi ünnepekről is megemlékeztünk. Az alábbiakban a településen viszonylag gyakran előforduló, és forrásokkal is dokumentálható jégesőket mutatjuk be. A rendelkezésre álló feljegyzések szerint többször is pusztított jég a kövesdi határban, amely rendszerint súlyos következményekkel járt. Az 1811. június 18-án bekövetkezett nagy jégesőről többek között a következőket írták a kövesdiek: „*mi is azon rettentő szerentséltenséggel meg látogattattunk volna hogy a' Jég eső az egész Határunkat annyira el verte hogy élelmünkre valót leg kevesebbet sem arathattunk*”. Két évvel későbbi levelükben pedig így fogalmaztak: hogy „*a' rettentő Jég eső által magunknak, Gyermekeink, Cselédeink, s' ugy Barmainknak Esztendei élelmétül, végre a' melly nélkül sem lehetünk, Ruházatainktul meg fosztatván, az miatt magunkat a' Nagy Adósságokban verni kéntelenek voltunk...*” További XIX. századi jégesőről – források hiányában, egy 1870-es évekre történt utalást leszámítva – nincs tudomásunk, de az idősebbek még ma is emlegetik az 1920-as és '30-as évek fordulóján bekövetkezett sorozatos jégverést, amikor egymás után négy éven át jégeső pusztított a kövesdi határban. A fennmaradt források közül a legrészletesebb beszámolóból, a Sopronvármegye 1930. március 30-i számából idézünk: „*A mult héten egyik nap megdördült az ég. A kövesdiek arcát megdermesztette a borzongó várakozás: »Jég!« És csakugyan a tornyos felhők ép Kövesd felett megszakadtak, mint valami homokzsák és hullott belőlük a sok apró jégszem. Szerencsére a jégszemek aprók voltak és odafenn gyorsan befogták a veszedelmes felhőzsák száját.*” A cikk írója így festette le a sorozatos jégverés miatt elkeseredett kövesdiek hangulatát: „*Négyszer verte el egymásután a jég. Négyszer aratott a jégverés a kövesdi határban a gazdák helyett. Volt olyan esztendő, amikor egy szem búza, egy szem rozs nem termett a kövesdi tagokban. A lakosság megrémült, mint az, aki átokvert helyen lakik, mint aki tűzhányó oldalában, viharos tenger árjárta fövényén lakik. Ha még egyszer jég szakad le a kövesdi égből, kivándorolnak. Ott hagyják a falut, a földeket, mert akkor senki el nem tudná hitetni velük, hogy a határukon nem fogant meg valami gonosz átok. [...] A kövesdi jégjárás már a meteorologusokat is foglalkoztatta, mi lehet az oka, hogy pont a kövesdi határra szakadt le négy éven át egymásután a jég. Magyarázatot adni azonban alig tudnak, mert hisz ezt megelőzően 50 esztendő óta nem pusztított jégverés a kövesdi határban.*”

Az elmúlt egy évtizedben 2008. június 26-án és 2013. május elején volt hirtelen jégesővel és viharos esőzéssel járó áradás. 2008-ban a patak kilépett medréből, és elöntötte a környező utcákat, kerteket, sok helyen az udvarokat és házakat is. „*A legidősebb sopronkövesdiek sem emlékeznek akkora viharra, amely csütörtök éjszaka vonult át a településen. A lakók már hajnalban megkezdték a kárelhárítást. Az egész településen fák dőltek a házakra, autókra, a szél megkezdte a tetőket, és nem maradt olyan épület, amelyet ne öntött volna el a hatalmas ár. A munkát nehezítette, hogy órákig nem volt áram, így elemlámpával tudtak csak dolgozni. A kár több tíz millió forint.*” – számolt be a Kisalföld 2008. június 28-i száma. 2013 májusában pedig a hirtelen jég letarolta a termést, fákat döntött ki, és sok háztetőről lesodorta a cserepeket. A nagy mennyiségű, tömbbe összeállt jeget még másnap reggel is lehetett látni. Sopronkövesd történetében nemcsak jég, hanem a tűz is több alkalommal pusztított. Erről talán egy későbbi alkalommal fogunk idézetekkel színesített beszámolót közreadni.

Forrás: Sopronkövesd vázlatos története (Kézirat); Mi a baj a sopronmegyei faluban? Sopronvármegye, XXXIII. évfolyam 73. szám. 1930. március 30. 1–2. lap.; Nagytakarítás, kárelhárítás a vihar után. Kisalföld, LXIII./150. szám. 2008. június 28. 1., 5. lap.

Kelemen Dávid

Kulturális Örökség Napjai Sopronkövesden „Örökségünk: a múlt és a jövő találkozása”

Az Európai Unió 1991-ben központilag indította útjára Európai Örökség Napok rendezvénysorozatát, melyhez ma már, hazánkat is beleértve, 50 ország csatlakozott. Minden év szeptemberében egyszerre ünnepeljük meg kulturális örökségünket azzal a céllal, hogy felkeltsük az emberek érdeklődését a kultúra és a művelődés felé. A kulturális örökségünk ápolása fontos, hiszen az emberi közösség összetartozását és fennmaradását biztosítja, megmutatja mik a fontos értékek és normák az életben. Sopronkövesden a fenti célok 2018. szeptember 15 -16-án maradéktalanul megvalósultak! A reggel egy hangos és színes figyelemfelkeltő felvonulással indult, többek között zenészekkel, a trambulinos lányokkal, és a különböző történelmi korokból „érkezett” honvédekkel lovon, lovas kocsin és más katonai járműveken! Fülöp Zoltán polgármester ünnepélyes megnyitója után a rendezvény szárnyalása elindult. Öröm volt látni, hogy a településen gyerekcsoportok jönnek- mennek a helyszínek között, hogy családok apró gyermekekkel érkeznek és tanácstalanok, hogy melyik programot válasszák, hisz mindent szeretnének megnézni. A forgatag szélére húzódva az idősebbek beszélgetnek és egymásnak ajánlják az egyik, vagy másik kiállítást, előadást. Különleges hangulatot teremtett, hogy olykor a II. világháború egyenruhájába bújt katonák járkáltak közöttünk, néha honfoglalás kori öltözetbe bújt emberek bukkantak fel itt-ott. Nekem mégis a legszívemengetőbb az volt, amikor népviseletbe öltözött embereket láttam sétálni az utcán olyan természetességgel hordva a viseletet, mintha születésük óta abban járnának! Sok látogató érkezett a környező településekről, de volt mosonmagyaróvári vendégünk is, sőt volt, aki csak át akart utazni Kövesden, de megállt, hogy megnézze mi történik nálunk. Nagyon lenyűgözte a rendezvény, de legfőképp az egyik kiállító művész munkája. Rengeteg elismerő visszajelzést kaptunk, melyet köszönünk! Köszönjük a szervezőknek, a kiállítóknak, a programok megvalósítóinak a 9 hónappal ezelőtt elkezdett munkát, legalább 200 ember járult hozzá ehhez a sikerhez! Köszönjük a program látogatóinak, és a vajdasági Tóthfaluból, testvértelepülésünkről érkező vendégeinknek hogy részvételükkel megtiszteltek bennünket!

Nagy örömmel vettem részt idén a KÖN-ön szervezőként is, hiszen Ring Miklós belsőépítész segítségével már be tudtuk mutatni a Közönségnek a hamarosan átadásra kerülő Egészségházat. A látogatóktól hallott visszajelzéseket szeretném megosztani az Olvasókkal, illetve röviden bemutatom az épületet azoknak, akik személyesen még nem tudták megtekinteni.

A Polgármesteri Hivatalhoz hozzáépített új épületszárny külső megjelenése és az előtte kialakításra került kivilágított, tágas és szép parkoló már a belépés előtt elnyerte a látogatók tetszését. Szinte mindenki kiemelte, hogy könnyű lesz megközelíteni autóval is, nehezen mozgó betegek számára sem fog gondot okozni a bejutás az orvosi rendelőbe, a liftnek köszönhetően pedig teljesen akadálymentes az épület.

A földszinten lesz a Védőnői Szolgálat a bejáratától balra és a Háziorvosi Rendelő a bejáratától jobbra. A Háziorvosi Rendelő váróterméből nyílik az Adminisztrációs helyiség, melyen keresztül az orvosi rendelő helyiségébe jutnak a páciensek, de a váróteremből közvetlenül is megközelíthető a rendelő.

A főbejáratnál szemben található a lift, mellette pedig a mosdók.

Az emeleten a védőnő feletti helyiség szakorvosi magánrendeléseknek is helyet tud biztosítani (pl. kardiológus, nőgyógyász, gyógytornász, dietetikus, stb.), ugyanitt a vérvételeket és az iskolaorvosi ellátást is el tudjuk végezni. A háziorvos feletti helyiségben magán Fogorvosi Rendelő lesz.

A látogatók egyöntetű véleménye volt, hogy az Egészségház belső kialakítása nagyon magas minőségben készült el. A színek, a megvilágítás és a hamarosan elkészülő bútorzat megtervezésekor az volt a legfontosabb szempont, hogy barátságos, meleg hangulatot árásson az egész belső tér, hogy a betegek, a páciensek és a hozzátartozók a lehető legkevesebb szorongást érezzék az ellátás közben.

Reményeink szerint januártól már az új, az ország egyik legszebb háziorvosi rendelőjében fogadjuk Önöket, amit már nagyon várok! Az új rendelő indulásával kapcsolatos tudnivalókról, változásokról a következő lapszámban szeretnék beszámolni.

Erdélyi doktor

Egy napot töltöttem csak Sopronkövesden és azt se egy átlagos hétköznapon, hanem A hely c. műsor felvételén, mikor tele volt a település programokkal. De szerintem az is nagyon beszédes, hogy egy falu milyen képet akar mutatni magáról, amikor „ünneplőbe öltözik”. Nem volt vattacukor, ragacsos üdítő, műanyag kutyü-áradat, nem folyt a bor-sör és a pálinka patakokban. Volt viszont tojás, zöldség, füstölt hús. Finom teák, kézírásos keresztretjvény, házi szörpök és sütik. Én nem különösebben vonzodom a hímzett darabokhoz, de itt olyan egyedi konyharuhákat, abroszokat láttam, amelyet még máshol nem, olyan ötletesen és profin kivitelezett, ízléses ékszereket, hogy nem is tudtam ellenállni... De ami mindennél fontosabb (legalábbis nekem és egyáltalán

nem csak a műsorkészítés miatt, habár az is nagyon könnyű volt emiatt) nyitott, szabad, izgalmas, különleges emberek tömegével találkozhattam. Nem élek ott, nem ismerem a hétköznapokat, de ahogyan polgármesterük végigvezetett a falun, süttött belőle a büszkeség, a csöppet sem felszínes, mély ismeret, valódi tenni akarás. A legtöbb faluban van egy-egy „csodabogár”, de ennyi, azért ritkaság! Lehet, hogy Önöknek fel sem tűnik, mennyi kincsük van, a természeti szépségeken túl is, de pusztán, hogy itt összegyűltek, már az is óriási érték. Lenyűgöző volt. Minden más és a részletek meghallgathatók a két műsorban, melyet a stábbal készítettünk.

Kiss Bea, Kossuth Rádió

Tájház

Megtisztelő felkérést kaptam Sopronkövesd polgármesterétől, Fülöp Zoltántól: rendezem be a Rákóczi utca 30. szám alatti, most felújított „Énekes” Házat tájháznak. A nyolcvanas, kilencvenes években a Soproni Múzeumban dolgoztam néprajzi gyűjteménykezelőként és a restaurátor műhelyben is. Ezzel a szakmai háttérrel kezdtem hozzá a bútorok, használati tárgyak összeválogatásának, melyeket a falu lakói az elmúlt évtizedek során ajánlottak fel a falu önkormányzatának. Ezúton is szeretnék köszönetet mondani a bútorok és tárgyak felajánlóinak!

Mivel az adományozott tárgyak nem egy korból származnak, így egy bútor és tárgytörténeti kiállítást láthatnak az érdeklődők. A legrégebbi bútor egy 1862-es évszámmal ellátott festett, virágmotívumos ruhásláda. Érdekességek az 1922-ből származó áldozási emlékkép, az 1937-ben kiállított segédlevél.

A házban két különálló szoba-konyhás lakás található. A nagyobbik lakás konyhájában a kemence mellett konyhai eszközökkel ismerkedhet meg a látogató. Itt kapott helyet a mosakodó sarok is. A házba a víz nincs bevezetve, régen az udvaron gémeskút volt, ebből hordták a vizet.

A szobában az ágyak mellett asztal és székek, a ruhásláda, bölcső, varró-

gép, a falon szentképek láthatóak: ez volt a hagyományos bútorzata egy falusi szobának. A bölcson egy szép hímzett keresztelő takarót mutatunk be. A XIX. század végén, a XX. század első felében jelent meg a paraszti háztartások fontos bútoraként a ládát felváltó kétajtós ruhásszekrény (a sifon), mely szintén helyet kapott a kiállításban.

A kisebbik lakás szobájába festett bútorok kerültek, melyeknek mintái egy XIX. század végi ládáról kerültek át a később gyártott bútorokra. Itt már megjelenik a kanapé is.

Ennek a lakásnak a konyhájában egy cipészműhely teljes felszerelése kapott helyet, mely Mentés Tibi bácsi hagyatéka. Itt hangzott el a leggyakoribb mondat a látogatók részéről: Tibi bácsi szájában mindig ott volt faszeg és úgy mondta: „gyere beljebb, ülj le, mindjárt megjavítom...”

A ház otthonossá tételéhez hozzátartoznak a textilek: ágytakarók, terítők, falvédők, függönyök, párnák, polccsíkok, törülközők. A felajánlásokon túl a textileket a Kövirózsa Kulturális Egyesület hímzőkörének asszonyai készítették a vidékre jellemző hímzésekkel Szalainé Rózsa Katalin vezetésével. Láthatunk szőrhímzéssel, vagdalással, lyuk és keresztzemes hímzéssel készített textileket. Köszönet a munkájukért! Ők segítettek felöltöztetni a házat.

A házhoz tartozik még egy kamra és egy istálló is. A falusi háztartások önellátásra törekedtek, így az állattartás és a mezőgazdasági munkák, a termények tárolásához, feldolgozásához kapcsolódó tárgyak kaptak itt helyet. A közeljövőben megvalósul egy pajta építése is, ahol a mezőgazdasági gépeket mutatjuk be.

A ház berendezése még nem teljes. Örömmel fogadnánk még sublótót, szenteltvíztartót, borospoharakat, hombárt, padot.

A berendezés során a különböző állapotban levő bútorokat és tárgyakat tisztítani, konzerválni, szétalanítani is kellett. Némely bútor nagyobb restaurálásra szorult, ezeket lecsiszoltuk és átfestettük, mely munkában Szalainé Rózsa Katalin és Iváncsicsné Horváth Krisztina nagy segítségemre voltak. Sok segítséget kaptam az önkormányzatnál dolgozó Jancsától és Feritől, akik a bútorokat szállították a falu különböző raktárjaiból. Köszönet nekik!

Jó érzés volt, hogy a tájház berendezése során a faluból többen érdeklődtek, be-be néztek, hogy haladnak a munkálatok. Mindenkinek volt egy-egy története a házról: „Itt lakott a bátyám, sokszor aludtam itt, ha a késői vonattal jöttem haza és már nem akartam a sötétben hazamenni Franciska-majorba.”; „Éppen ilyen szekrénye volt édesanyáméknak is!”; „Éppen itt álltak az ágyak, mikor gyerekkoromban látogatóba jöttem!”; Ilyen kályhánk nekünk is volt!” ...

Mi lehet a célja egy ilyen tájháznak az értékmegőrzésen túl? Az idősebbekben felidéz egy letűnt világot, visszaidézi gyerek és fiatalkorukat. Többük szeme könnyes lett a tájházi látogatás alkalmából. A fiatalok és a mai gyerekek megismerkedhetnek nagy- és dédszüleik életével, használati tárgyaival. Elgondolkodhatnak azon, hogy gépiesített világunk előtt élt emberek mennyi mindenhez értettek, mennyi mindent elkészítettek saját maguk. E letűnt világ embereinek élete a nehézségek ellenére is színes, gazdag volt, amint ezt lakáskultúrájuk, használati tárgyaik is mutatják.

A kiállítás megvalósítása során nekem is ezer emlék jutott eszembe gyerekkoromból. Kedvenc tárgyaik is vannak: a fa korcsolya, a szépséges Singer varrógép, amilyennel varrni tanultam, a zséter, amilyenbe gyerekkoromban még én is fejtem tehenet, a kézi kukoricamorzsoló, mellyel téli estéken Nagyszüleimmel morzsolgattunk, a favella, mellyel a szénát raktuk a padláson unokatestvéreimmel, mind megannyi szép emléket idéz. Ezeket az érzéseket kívánom a tájház látogatóink is!

Szalay Katalin
néptáncpedagógus
Kövirózsa Kulturális Egyesület

„Három évvel ezelőtt egy szeptemberi napon hétfégi kikapcsolódást, hasznos, töltekezést adó programot kerestünk magunknak. Megérkeztünk a kiszemelt településre, kiszálltunk az autóból s jött az első meglepetés: szembe jött velünk egy kicsi fiúcska, aki ránk köszönt, aztán egy nénike, aki szintén üdvözölt bennünket, aztán bicikliző fiatalember - ő is ránk köszönt...

Hamarosan megtaláltuk az információs központot, ahol mosolygós és készséges emberekkel találkoztunk, akik segítettek a különböző programok és helyszínek közötti eligazodásban, Alaposan kidolgozott térképet is kaptunk, így szinte az összes helyet sikerült megtalálnunk, a település nagy részét bejárhattuk.

Ez a nap olyan évekre szóló élményekkel gazdagított bennünket, hogy elhatároztuk, ha tehetjük, máskor is eljövünk a KÖN- napok rendezvényére. Ez így volt a tavalyi, s az idei évben is! Ezeken az alkalmakon láthattuk az alkotótáborban készült munkákat (festmények, faragás stb.), majd az egyik udvarban kemencében sült süteményekkel kínáltak bennünket. Egy másik helyszínen bécsi kávét ihattunk, a fogyatékkal élő embertársaink munkáiban gyönyörködhattunk és vásárolhattunk is a tárgyakból. Élvezhetjük Hany Istók történetét, megkönyveztuk Molnár Zoltán színművész önálló műsorát. Utazhattunk kisvonattal, hadászati bemutatót láthattunk, s a kiváló zenei programok a táncoláshoz is meghozták a kedvünket.

Sorolhatnánk még a sok-sok értékes programot, az itt lakókkal kapcsolatos élményeinket, melyből azt látjuk, hogy egy olyan összetartó közösség él ezen a településen, ami példaértékű lehet sokak számára. Köszönjük SOPRONKÖVESD!

Szeretettel köszöntjük Önöket: Nagyné Bolla Éva és Nagy László, Mosonmagyaróvár

Rajz: Varga Réka, nagycsoportos óvodás

„Kedvenc falusi rendezvényem a KÖN. Ezen a hétfégén sok színes program közül választhattunk. Szombaton az osztálytársaimmal az Életfához látogattunk, ahol ómagyar hagyományokkal ismerkedtünk meg. Nekem a rovásírás tetszett a legjobban. Zsolt bácsi sokat mesélt a rovásírás eredetéről. Meg tanultuk az ábécét is. Másnap visszatérő látogatóként egy szép, díszes füzetet kaptam tőle ajándékba. Ennek lapjaira gyakorlom azóta is otthon a betűk formázását.

Bárcsak az iskolában is használhatnánk a rovásírást!”

Varga Vitéz
5. osztályos tanuló

Egy előadás margójára...

A Sopronkövesdi "Kulturális Örökség Napja" alkalmából szervezett rendezvénysorozat kapcsán, rendkívüli művészi élményben volt részünk a Molnár Zoltán vajdasági színművész előadása révén. A művész úr a migrációban élt, az otthonuk, hazájuk elhagyására kényszerült írók, költők műveiből állította össze műsorát, melynek fő vonala a hontalanság, a honvágy, gyökértelenség miatti gyötrődés és a hazafiság volt. Előadás módja oly elmei erővel, annyira szuggesztíven szólaltatta meg ezeket a műveket, hogy a hallgatóság velünk együtt teljesen a hatása alá került, sokunk szemében még a könnyek is megjelentek. A felemelő és katartikus élmény még napokig a hatása alatt tartott bennünket. Csak abban reménykedünk, hogy viszontláthatjuk a művészt más alkalommal. Köszönet érte neki és köszönet Sopronkövesdnek is ezért a felejthetetlen élményért.

Matiasec János és Dr Tóth Melinda, Nagycenk

„Kedves polgármester úr! Fantasztikus hétfégi élményekben volt részünk Nátatok! Gyönyörű Sopronkövesd ahol laktok. Nagyon szépen megszerveztétek az Örökség Napjára a programokat. Jó volt körbenézni nálatok a kisvonattal. Így láthattuk ,hogy nem csak a falu rendezett hanem a környékbeli szőlő és szántóföldeket is a helybeliek nagy szeretettel művelik. A falubeliek nagyon kedvesek és barátságosak, csak dicsérő és meglegedett szavakkal illettek Téged a munkádért és segítőkészségedért. Mindent köszönünk Neked és a falubelieknek is. Bárcsak közelebb lennének hozzátok, akkor sűrűn átruccannák hozzátok feltöltődni és megpihenni. Szeretettel üdvözlünk Téged és kedves nejed, minden kedves munkatársadat és falubelit akivel volt szerencsénk találkozni.”

Mihók Szilvia, gyógynövényes Vajdaságból

Bécsi kávéház

Az idei évben is a Boncodföldre autista otthon javára gyűjtöttek Angela és Michael.

A kávéház adománygyűjtő dobozaiban HUF 69.885,- és € 30,- volt.

Köszönjük mindenkinek a támogatást!

A Cifraszúr Néptáncsoport KÖN nyitó táncházán szeptember 14-én a Pósa zenekar vendégeskedett Felvidékről. A csoport nagyon boldog, hogy ilyen fantasztikus zenekar látogatott el táncházukba, ők nyerték meg a legutóbbi Fölszállott a páva legjobb zenekar díját. Remek hangulatú estet muzsikáltak, mind a gyerekek, mind a felnőtt táncházban. Több hangszert is megszólaltattak a klasszikus vonós felálláson túl: hiszen volt klarinét és harmonika is. Reméljük még láthatjuk őket nálunk!

Cifraszúr Néptáncsoport

„Mikor megláttam a programok között a szélkerék sorsolást, nem volt kérdés hogy regisztrálok. Nagyon szeretem a felülnézetből készített fotókat, készüljön az városról vagy hegyekről, erdőkről. Ugyanakkor nem gondoltam volna hogy valóban én leszek az egyik szerencsés. Ahogy azt sem, hogy nem csak kitekinthetek a szélkerékből hanem ki is ülhetek a tetejére. A látvány leírhatatlan volt. Nem igazán adódik lehetőség arra, hogy az ember ilyen szögből szemlélje a környéket - az otthonát - és 105 méter magasból lássa, ahogy a vonat Kövesdről Lövőre ér. A biztonságérzet is megvolt és közben jó pár kérdésünkre kaptunk választ az MVM munkatársaitól. Például, hogy az út jobb oldalán található 2 szélkerék közül a belső az ún. „látogató turbina”, amit azonban eddig

csak a cégvezetősége „látogathatott”. Vagy hogy a szélkerekek környéke be van kamerázva, így a környékükön megvalósuló „titkos randevúk” nem is annyira titkosak. Egy csoda volt! Szívesen mennek újra!”

Csigó Luca

„Nagyon boldog voltam mikor megtudtam, hogy én mehetek fel, hiszen már régóta vágytam rá, hogy egyszer feljussak. Fent lenni fantasztikus volt. Jó, tiszta volt a kilátás, még a Fertő tavat is lehetett látni. Én lefele már nem a liffel jöttem, hanem lehetőség volt létrázni. Be is vállaltam mind a 105 métert, kb. 350 létrafokot lefele, ami fárasztó, de külön öröm volt.”

Kovács Krisztina

Két pillanat

„Az első, amikor az előadás találkozik a valósággal, amikor már nincs hátra, színpadra kell lépni, a pillanat, amikor minden lényegtelené válik, amikor magad vagy, magad a tömegben, egyedül vagy az egész világon, még akkor is ha vannak körülötted, magad, mert ez a te pillanated, az a pillanat, amikor minden más másodlagos, egy dolog marad, a pillanat, az az egy másodpercnyi mikroszkopikus idő mielőtt megszólalnál, amikor rájössz innen már nincs visszaút.

A második pillanat, a végén, amikor kezdesz lassan ráébredni, de hisz mindjárt vége, ennyi, itt és most ez már lassan kezd múlt idővé válni, s te még harcolsz, mint ébredés előtt, szeretnéd elcsípni az álom foszlányait, folytatni, folytatni, de nem lehet, kész vége, ennyi, sajnos, nehéz szívvel, de itt van a végső pillanat, a pillanat, ami után semmi sem lesz olyan, mint addig volt, mégis szép lassan beletörödsz, s halkulsz el, s érzed a nyilallást, jajj de jó lenne még egy pillanat!

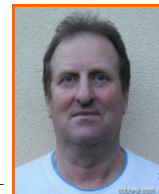
(P.S. ami marad, az érzés, az öröm, a csoda, a hála, hogy megtörtént, hogy- még ha rövid időre is- de ott lehettél, s vonaton ülve, ablakon kibámulva beléd hasít a felismerés, hogy igen: Szeretnék néha visszajönni még)”

Molnár Zoltán, vajdasági színész

A 11. Kulturális Örökség Napjai keretében kaptam meghívást Sopronkövesdre, és szeptember 15-én a hűvös idő ellenére is forró hangulatban telt az este. Nagyon szimpatikus, vidám embereket ismerhettem meg itt, élükön Fülöp Zoltán polgármesterrel. Őszintén mondom, ha bírtuk volna szusszal, talán hajnalig táncolunk a rendezvénysátorban. Volt itt minden, Öreg járgány, Üvegtigris meg Swing és a Boogie... szerintem mindenki jól érezte magát. Remélem, hamarosan újra találkozhatunk, addig pedig szeretettel üdvözölöm a sopronkövesdieket!

A faluszéli majorok története Sopronkövesden I. Franciska major

A 84-es főúton Sopron irányába a falu végétől kb. 500 m-re balra egy aszfaltos út vezet az egykori Franciska majorhoz. Pro Village-Franciska major feliratú tábla segíti az útbaigazítást. Már a főútról is látható fehér sátrak, a körkörös elhelyezkedő épületek is jelzik az újdonságot. A múltba tekintve a Széchenyi grófok idejében a többi majorhoz hasonlóan a Franciska-major is a mezőgazdasági tevékenység egyik központja volt. Egy nagy hosszú épülettömbben lettek kialakítva az ún. cselédlakások, de itt volt az ispán és a gazdatiszt lakása is. A gazdatiszt feladata volt a cselédek munkabeosztása, az ispán pedig legfőbb vezetőként felügyelte a major életét. A cselédlakások elég nyomorúságosak voltak, három családnak jutott három szoba, egy konyha és családonként egy kiskert. Elmondások szerint 4 db 25 méter mély kézi működtetésű kút működött egy esetben pedig a kút körül körbejáró kipányvázott ló működtette a szivattyút. A szántást megkönnyítette a 4 db gözeke, hatalmas kerekekkel, drótkötéllel vontatva a többsoros ekéket.

Üzemanyagul fa és víz szolgált. „Gózerővel megy a munka” mondjuk sokszor ma is, és vigyáznunk kell, nehogy összekeverjük „Gizikét a gözekével!” A grófi idők után az 1950-es évek elejétől a répcelaki SERNEVÁL sertésenyésztő cég települt a majorba, sok helybelinek is munkát adva. Volt, hogy 5000 db „rófi” talált ideiglenes otthonra a Franciska-majorban. A SERNEVÁL aztán egy idő után megszűnt, helyét a nagycenki Állami Gazdaság vette át szántóföldi növénytermesztés és szarvasmarha tartás volt a fő profiljuk. Az ÁG, ahogy mondani szokták nem sok kenyeret evett itt meg, távozásuk után hamarosan egy gombatermesztő cég vetette meg a lábát. A „gombás” időknek is vége lett, a következő betelepülő az idő vasfoga lett. A major lakói közül többen már az 1960-as évek kalákás házépítésének köszönhetően beköltöztek a faluba. Szerencsére közülük még sokan élnek, akik gyermekkorukat egy számunkra csak hallomásból ismerős másik világban éltek meg. Érdeemes lenne egy közös beszélgetős estet szervezni a Franciska-major korábbi lakóival, így többet megtudhatnánk a már nem létező majori életről. A Franciska-majorról Sopron felé volt még a Dénes-major, közigazgatásilag Peresztegehez tartozik. Ott tartották többek között a göbölt, ami nem más volt mint a kiherélt bikaborjú. Valamikor ott lakott két-három család még a határsávon innen, de mára teljesen megszűnt. Dénes-majori laktanyának hívták a közeli vasfüggönyön túli határőr őrösöt is. Napjainkban a Franciska-major csak nevében major, pár évvel ezelőtt egy osztrák-orosz Bécsben élő házaspár megvette a területet, és egy kutyabarát komplexumot hoztak létre. A bejáratnál recepciós épületben filmvetítés (15 perc) mutatja be a villa életét, jobbra irodaépület, mögötte gyerekeknek játszótér. Középen egy látványtósétánnyal, félkörívben 6 db kétszobás ház terasszal, előkerttel szolgálja a kutyás vendégek kényelmét. Hátral egy nagyobb épületben konferenciaterem, céges rendezvények, összejövetelek tartására alkalmas helyiség található, valamint gyerek név- és születési ünnepeket is megszerveznek előre elkészített gyerekajándékokkal. Szabadtéri rendezvényekhez sátrak állnak rendelkezésre, az étterem menüvel is, hidegtállal (rendelésre) is szolgál, nyitva minden nap. Hátral jobbra egy kutyafuttató karám található, bárki ingyen behozhatja a kutyáját pórázon vezetve, a karámban szabadon futkoshat, zárt kapu mellett. Bal oldalt még egy karám van, akadálypályával felépítve, ez óradíj ellenében vehető igénybe. Egy szoba direkt a kutyáknak van fenntartva azért, hogy a lakásban tartózkodáshoz hozzászokjanak. A kutyák számára napi rendszeres program van előírva, étkezés, tréningezés, masszázs, stb. Jelenleg csak Oroszországból a menhelyekről származó kutyákat fogadnak, akik itt várják, hogy új gazdira leljenek. A távlati tervek közt szerepel kutyamegőrzés, valamint kutyaiskola, kutyák kiképzése. A Franciska Majoron ebben az új formájában a KÖN-napokon is sokan megismerték, információt, árakat, foglalási lehetőségeket, stb. a www.pro-village.com oldalon lehet találni. Ma már a régi majorból nem maradt semmi, de az új funkciójú épületkomplexum nevében a Franciska Majorral a régi majorot idézi.

Mihócza László

Mindenszentek – Halottak napja

Mindenszentek a hit és a remény ünnepe, ugyanakkor bizonyíték arra is, hogy az anyagi javaknál vannak magasabb értékeink is. A nyolc boldogságban Jézus megmutatja az üdvösség egyedül igaz útját más és más lelki beállítottságban. A négy első boldogság meghatározza az életszentséget, a másik négy pedig kiegészíti azt, amennyiben arra tanít, hogy milyen legyen a helyes magatartásunk egymás iránt. Az üdvösség útját járták a szentek, akik ugyanolyan kísértések között és ugyanazon nehézségekben éltek, mint mi. Figyelmeztetnek, hogy mi Isten hű gyermekei legyünk. Élünk Krisztus érzületével, gyakoroljuk erényeit. A szentek segítenek ebben bennünket példájukkal és közbenjárásukkal.

November 1-én azokat a testvéreinket ünnepeljük, akik valóban közülünk valók, ugyanúgy küzdöttek, mint mi, azokat a testi és lelki szenvedéseket viselték, amelyekben mi élünk, részt vettek azokban a harcokban, amelyeket nekünk is kell folytatnunk és most ott vannak az égben. Határtalanul boldogok, mert az Úr letörölt szemükről minden könnyet, színről színre láthatjuk Istent és élvezik az örök élet kimondhatatlan boldogságát. Ma ne is az ő sorsukról elmélkedjünk, elégedjünk azzal, hogy boldogok. Inkább azt kérdezzük, hogyan jutottak az égbe és mit kell tennünk, hogy mi is velük lehessünk. Erre Üdvözítőnk adta meg a választ szép hegyi beszédében.

Vajon szeretteink sírjára a név; a számok helyett vagy mellé mit íránk? Mi volt életük tartalma, személyiségük lényege?

Féherhajú nagymamám sírjára ezt írám: Jóság.

Idős barátom sírkövére vésetném: Bölcs Öregség.

Hittanárom keresztjére: Öröm és áldozat.

Albert Schweitzer sírjára: Tisztelet az Életnek.

Ki mit íratna szeretettjének sírkeresztjére? Rá kell jönnünk, csak annak van mit írni sírjára, akiben a szeretet élt. Csak abból lett valaki a földön, aki szeretetben élt. Csak akkor lesz halálán túl is valaki, ha szeretetben élt.

Ha szeretet nincs bennem, senki vagyok. Sírom felirata ez lehet csak: Itt nyugszik Senki. Lám, amint a temetőben a halállal foglalkozunk, halottjainkra emlékezünk, élni tanulunk!

Istenem, Uram, Jézusom, most imában suttogom el, mit írnék elhunyt enyéim keresztjére... Tőled kérdzem szótlán imában, ha most kellene meghalnom, holnap felállított sírkereszttemre mit is írhatnának... rólam... életemről?

(Mácz István)

Miserend:

November 1. csütörtök Mindenszentek ünnepe: 10,30 óra

November 1. csütörtök litánia a megholtakért

új síremlékek megáldása a temetőben 14,00 óra

November 2. péntek Halottak napja: 17,00 óra

Szarka Gábor
plébános

PÁLYÁZATI FELHÍVÁS

„A hazai hulladékgazdálkodással és szelektív
hulladékgyűjtéssel kapcsolatos lakossági környezettudatos szemléletformálás”

FM-LSZF/2018-01.

Sopronkövesd Község Önkormányzata az **Innovációs és Technológiai Minisztérium** közreműködésével irodalmi pályázatot hirdet „Miért fontos a szelektív hulladékgyűjtés?” címmel.

A pályázat célja

Célunk, hogy tegyük ismertté a hulladékok szelektív hulladékgyűjtésének fontosságát és népszerűsítsük a környezettudatos gyűjtési megoldásokat.

A pályázat tárgya

Te hogyan hívod fel a figyelmet a hulladékok szelektív gyűjtésére?

A pályázók köre

Mindenki, aki már betöltötte a 10. életévét. Elfogadjuk csoportok, iskolai osztályok, közösségek, baráti társaságok, és csapatok jelentkezését is.

A pályázat részletei

Mit várunk?

Kreatív megoldások és üzenetek segítségével kell felhívni a lakosság figyelmét a hulladék létezésére, szelektív gyűjtésének fontosságára, az újrahasznosítás eredményeire.

Mivel pályázzak?

Rövid történettel, mesével, verssel vagy dallal

A zsűri tagjai: Éder Andrea szakértő, Fülöp Zoltán polgármester

Díjazás

Minden pályázó ajándékot kap, a szakmailag legjobban sikerült munkát színpadra viszik

A pályázat benyújtása

- Elektronikus úton a kovesdihermesz@gmail.com e-mail címre.
- Személyesen Sopronkövesd Község Önkormányzatánál (9483 Sopronkövesd, Kossuth Lajos utca 77.) nyitvatartási időben.

Határidő: 2018. október 17. szerda 20 óra

„A projekt az Innovációs és Technológiai Minisztérium támogatásával valósult meg.”

Aranygaluska

Hozzávalók: 40 dkg liszt, 2 tojás sárgája, 5 dkg ráma, 2,5 dkg élesztő, 2 ek. cukor, 2,5 dl tej, csipet só, 5 dkg margarin, 10 dkg darált dió, 5dkg cukor, citrom reszelt héja

Vaníliásodóhoz: 1 l tej, 2-3 ek cukor, 1 csom. vaníliapuding

Elkészítés: Az élesztőt 1,5 dl langyos tejbe picit cukorral felfuttatjuk. A lisztet egy nagyobb tálba szitáljuk, majd mélyedést készítünk a közepébe és a felfuttatott élesztőt bele öntjük. Össze dolgozzuk a lisztet az élesztővel, a maradék tejjel, a két tojás sárgájával, majd apránként az olvasztott vajjal. A tésztát addig dagasztjuk míg elválik az edény falától. Ezután letakarjuk és meleg helyen duplájára kelesztjük. Egy közepes méretű tepsit vagy tűzálló tálat kivajazunk, majd olvasztott margarinba mártott evőkanállal galuskákat szaggatunk a tésztából. A galuskákat olvasztott vajba mártjuk és a cukrozott, citromhéjas darált dióba beforgatjuk. Szorosan egymás mellé rakjuk a tepsibe, a maradék olvasztott vajat rácsorgatjuk a tetejére. Ezután még kb. 15 percig pihentetjük, mielőtt a sütőbe tennénk. 180 fokra előmelegített sütőben kb. 30 percig sütjük. A tojások fehérjét felverhetjük habbá és rásimíthatjuk a galuskák tetejére, ezt az utolsó tíz percben együtt sütjük, (de el is hagyhatjuk). Vaníliásodóval tálaljuk.

Vaníliásodó elkészítése: kb 1 dl tejebe elkeverjük a vaníliapudingot cukorral, a maradék tejet felforraljuk, majd apránként hozzáöntjük az elkevert pudingot és lassú tűzön sűrűsödésig főzzük.

Jó étvágyat!

Nagyné Kun Zsuzsanna

Charles Martin: A tücskök éneke

Charles Martin legújabb regénye ismét a humánus, a szeretet és a hit gyógyító erejéről szól. A georginai kisvárosban Annie a szüleit korán elvesztő árva, szívbeteg kislány az életmentő műtűjére gyűjt. Limonádét árul a helybelieknek így próbál pénzhez jutni, mivel egyedülálló nagynénjével szerény körülmények között élnek. Töretlen optimizmussal hisz a gyógyulásában. A zárkózott Reese sógorával közös vállalkozásban hajókat újítt fel. Egy napon sorsuk összefonódik és történetük együtt folytatódik. És hogy jön ehhez a tücsök zenéje? Olvassák el ezt a csodálatos történetet és megtudják!

Fegyverneki Sándorné, Tünde néni, könyvtáros

Alkotóház terem bérlés:

fél napra : 6000 Ft

egy napra: 12000 Ft

Ajánljuk családi rendezvényekre, baráti összejövetelekre

Érdeklődni: Ambrus - Rácz Ramónánál.

Telefonszám: 0630/473-8248

Nem tudja vendégeit hol elszállásolni?

Gondoljon az Alkotóházra!

Érdeklődni: Ambrus - Rácz Ramónánál.

Telefonszám: 0630/473-8248

Főszerkesztő: Ambrus - Rácz Ramóna, Raffainé Biró Veronika (e-mail: koveshermesz@gmail.com)

Szerkesztők: Bozsánovics-Bernáth Ivett, Deákné Anett, Dr. Erdélyi Miklós, Fegyverneki Sándorné, Fücsökné Torma Lívia, Fülöp Zoltán, Kazinczy Péter, Kelemen Dávid, Kottrik Zoltán, Mihóczy László, Nagyné Kun Zsuzsanna, Schweitzer Kornél, Szalay Katalin, Szarka Gábor, Szűcsné Keresztény Éva, Tóth Zsuzsanna,

Fotók: Horváth Zsolt, szerkesztői fotók **Nyomda:** Rábaközi Nyomda

Kiadja és terjeszti: Sopronkövesd Község Önkormányzata, 9483 Sopronkövesd, Kossuth Lajos utca 77.

Tel: 06 99/536-000, Facebook: Sopronkövesd Hivatalos Oldala, e-mail: polgarmester@sopronkovesd.t-online.hu

